

- Thank you Helsingør for breaking my shoes - I guess. Foto: Kåre Welinder

Stolthed.

Tak, Helsingør, fordi du ødelagde mine sko

Alberto Covas

DEBAT: Første gang jeg ankom til Helsingør, ødelagde jeg mine sko. Februars kraftige regn var ikke den varmeste velkomst til en ny by for en 22-årig spansk dreng. Byen var stille, men alligevel charmerende, men gav ikke indtrykket af, at det var stedet for en ung udlænding. Er Bycenteret stedet man hæn-

ger? Men som Platon sagde: byen er, hvad den er, fordi vores borgere er, hvem de er. Og det tog bare et par uger

for disse borgere at åbne deres hjerter for mig på en måde, jeg ikke kunne forvente. Jeg er sikker på, at formålet med og kvaliteten af disse udvekslinger bestemmer et samfunds vitalitet. Og det er Helsingør fuld af.

Fra Børnenes Hus til alle involverede i Sundtoldsmarkedet og selvfølgelig de fantastiske mennesker på Helsingør Teater og Passage Festival, de laver alle en ændring af, hvordan byen opfattes. Helsingør er kultur og et inspirerende sted. Og det skal alle være stolte af. Selv-

følgelig er min naive vision som udlænding, der flygtede tilbage til sit land, men stadig besøger byen hver sommer, ikke påvirket af (som i alle byer) politiske diskussioner og daglige problemer, men hvis en - nu - 28-årig spansk dreng tror på byens nutid og fremtid, hvem ved, hvor langt det kan nå, hvis danske unge følger deres forældres fodspor. Bliv ved ad den vej, invester i kultur, invester i ungdommen, og mist aldrig din charme.

Tak, Helsingør, fordi du ødelagde mine sko - tror jeg.

Magthavere.

Hylekoret er nødvendigt - og det ser heldigvis ud til at blive større

Erik Rasmussen, Fiolgade 2, Helsingør

DEBAT: Når aktive borgere forsøger at få byens magthavere i tale i, efterhånden mange, forskellige sammenhæng, bliver de kaldt for et hylekor. Det er helt i borgmester Benedikte Kiær's ånd, og en sang vi har hørt så mange gange før.

I spidsen for magthaverne står borgmester Benedikte Kiær, og det må efterhånden være gået op for de fleste borgere, at hun ikke tolererer modstand mod det, hun vælger at tro på.

Enten er du med hende eller imod hende.

Mange af os erindrer blændværket en krydstogtskaj. Fornuftens tilhængere gjorde opmærksom på, at der var tale om et luftkastel, men man taler ikke Roma (borgmesteren) imod. Der blev brugt rigtig mange penge på undersøgelser inden dommen faldt: Krydstogtkajen var en dødssejler.

Luftkastellet styrtede brat mod jorden, men fadæsen fik ikke nogen form for konsekvenser for magthaverne, der ønskede at trumfe deres dødfødte idé igennem.

Senere forlod havnechefen dog sin post. Om han fik et vink med en vognstang, er uvist.

Nu sejrede fornuften og "Nej til Kaj", men der blev ikke tid til at hvile på laurbærrene. Nye sager er dukket op. Det ser desværre ikke ud til, at de ikke vil stoppe.

Kommunens vagthund 'Grundejerne i Helsingør' er igen på banen og spørger: Hvorfor vil så få lokalpolitikere ikke se - eller vil se - at der er en magtkoncentration på borgmesterkontoret og i den øverste direktion, som ikke giver plads til andre, som har en anden mening?

Svaret ligger desværre lige for.

Vi har i Helsingør en opposition, hvor især Socialdemokratiet viser en svaghed, vi godt kunne have været foruden.

Op til seneste kommunalvalg havde flere en tro på, at der ville finde et magtskifte sted.

- I spidsen for magthaverne står borgmester Benedikte Kiær, og det må efterhånden være gået op for de fleste borgere, at hun ikke tolererer modstand mod det, hun vælger at tro på, skriver Erik Rasmussen i dette indlæg. Arkivfoto: Bo Amstrup/Ritzau Scanpix/Ritzau Scanpix

Socialdemokratiet havde chancen, da debatten "Nej til Kaj" var på sit højeste. I stedet for at træffe en fornuftig og hurtig beslutning i sagen, valgte partiets spidskandidat, at "han ville se tiden an".

Og sådan forholder det sig desværre stadig blandt flere lokalpolitikere, og derfor er det lykkedes at skabe en magtkoncentration omkring borgmesteren og hendes tro væbnere samt embedsværkets øverste ledelse.

Det er usundt for demokratiet, og det er derfor sundt og nødvendigt, at vi har et hylekor, der har modet og viljen til at råbe vagt i gevær.

Heldigvis ser det ud til, at hylekoret bliver større og større.

Og derfor tør vi håbe på, at tingenes tilstand kan ændres. Men det kræver, at vores lokale, ansvarlige politikere har modet til at sige fra overfor uhyrligheder/fejlbeslutninger.

Advokatundersøgelse.

Hvor meget suppe kan der koges på en mink?

Jørgen Bodilsen og Allan Berg Mortensen, byrådsmedlemmer for Enhedslisten

DEBAT: Danmark er på vej ud af en lang periode med covid-19. Man kunne have forestillet sig at det havde medført en større diskussion om hvordan vi havde klaret det, hvilke beredskabslagre af værnemidler vi burde have opbygget, hvordan sundhedsvæsenet burde styrkes. Hvordan patentrettigheder har forsinket udviklingen af vacciner. Hvilke enorme beløb aktionærerne har tjent på vacciner, håndsprit, mundbind med mere. Vi har betalt en høj pris for liberaliseringen af flere områder inden for sundhed, og en høj menneskelig pris fordi vi ikke havde beredskabslagre af værnemidler.

Arkivfoto: Mads Claus Rasmussen/Ritzau Scanpix

Men de borgerlige partier, der intet har leveret under sundhedskrisen, har vejret morgenluft: Blev minkene

aflivet på en juridisk korrekt måde? Selvfølgelig blev der begået fejl. Vi var i en situation, hvor smitten var ved at komme ud af kontrol. Det væsentlige er jo nok, at minkene ikke blev aflivet hurtigt nok. Men vi skal selvfølgelig lære af de fejl, der blev begået, så det ikke gentager sig. Hvordan vi klarer den næste pandemi, får vi ikke svaret på med advokatundersøgelser.

Under krisen var der to holdninger: Venstrefløjens der stod for en forsigtig linje, mens de højreorienterede hele tiden krævede lempelser af reaktionen. De borgerlige fortsætter hvor de slap: At snakke om noget helt andet end hvordan vi forbereder os på den næste pandemi? Der kan advokater nok ikke levere ret meget.

Kulturforbrug.

Kulturværftet og kulturformidlingen

Jørgen Manniche, Stubbedamsvej 9B, Helsingør

DEBAT: Nu har vi fået ny chef for Kulturværftet, en der har arbejdet her siden starten. Stort tillykke - og også tak for meget, I prøvede. Nogle mål blev nået, andre ændredes i nye udfordringer. Politikere skal holde deres armslængdes afstand, kun sikre loven, plads og forsvarlig økonomi. Især i disse år hvor den danske budgetlov, præget af EU, sætter lave lofter i kommunerne og bl.a. rammer velfærden.

Men kultur er også uhyre vigtig for velfærden og vores evner til udfoldelse, kommunikation og forandring. Åbenhed og mangfoldighed er gode elementer, ord, der

fremmer deltagelse og indsigt mellem borgerne, i aviserne (det nye HD har her hidtil svigtet meget) og på nettet. Det livsskabende og livsforlængende. Så kulturskibene bliver bæredygtige til med-, mod- og samspil, så vi ikke bare famler og bruger i flæng, men tør prøve og aldrig går helt i stykker.

Vi er ikke blot publikum, og kulturforbruget er energier mange steder fra og til et fornemt mødested. Vores værft ligger i det fineste krydsfelt, men er lidt for tit det færdiges sted og ikke åbent nok. Men det går fremad, men ligesom indsatsen mod klimaet er det ikke godt nok.